

כ-200 בכירים אמריקאיים וישראלים, בראשם מושל פלורידה ריק סקוט, התאספו השבוע בבית משפחת פאליק לאירוע של מועצת יש"ע ויקב פסגות כדי להצדיע להתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן [עמ' אחור].

עולים לקבר שמחאל הנביא

8

בשערי הלא-נדע

6

שלי נטקים חלק ב'

4

מדור המייסדים

על המועד - שבועות

הרב משה כהן
רב היישוב מעון

בעצם היום הזה

אדם את עצמו כמדבר, שהוא מופקר לכל - תורה ניתנה לו במתנה, שנאמר: וממדבר מתנה, וכיוון שניתנה לו במתנה, נחלו אל, שנאמר: וממתנה נחליאל, וכיון שנחלו אל עולה לגדולה, שנאמר: ומנחליאל במות, ואם הגביה עצמו - הקדוש ברוך הוא משפילו". המדבר מנציח את מהותו וייעודו של כל אחד ואחד מעם ישראל. כמדבר אין שום היסח הדעת של עניני עולם הזה רק מחפשים בו מים. דורשים חז"ל שכך אדם צריך לשים עצמו כהפקר שלא מעניין אותו שום דבר ואינו מחפש כבוד עצמי ואז הוא זוכה לתורה כי היא הממלאת אותו.

יש ייחוד גדול במדבר סיני, שבו ניתנה

זכינו והשנה מתחברות לנו שתי קדושות בזו אחר זו: קדושת השבת וקדושת חג השבועות. השבת מתחילים אנו את ספר במדבר בו מתוארים מאורעות עם ישראל במדבר לטוב ולמוטב. מה העניין לספר לנו את תקופת המדבר, הלוא לכאורה אין בה שום תועלת לדורות. היא לא מבטאת את עצם היציאה ממצרים - ראשית יצירתנו - וגם לא את זמן הכניסה לארץ שהיא פסגת שאיפתנו. מה ערך יש בתיאור תקופה זו ובכל עלילותיה? חז"ל בנדרים דורשים את הפסוק מפרשת חוקת "וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות" ואומרים: כיון שעושה

אם מדינת ישראל לא הייתה יוצאת מרצועת עזה ולא מבצעת את פעולת הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון ישיכיבו גבוהה מהמחומות שנתקלנו בהם השבוע לא היו מתרחשות. הסיבה העיקרית היא שהתיישבות ישראלית שגובלת במרחב זה יוצרת נוכחות ישראלית - אזרחית וצבאית - שלא מאפשרת התקוממות שכזו. הדוגמא לכך היא ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. על אף האירועים המדיניים וימי הזעם, ההפגנות האלימות לא התפשטו באזור. השבוע בישעמדה - למה ביהודה ושומרון אין התקוממות ערבית.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
18:51	20:12	19:06	20:09	19:06	20:09
19:12	20:15	19:10	20:13	19:10	20:13
19:04	20:16	19:02	20:13	19:02	20:13

זמני השבת

יח"עמדה

איך שלא תחברו

מלפסחתי

עם ישראל ישנה סכנה למדינת ישראל ולתושבים הסמוכים לאותו אזור. שטחה של רצועת עזה הוא פחות מעשירית משטחם של יהודה, שומרון ובקעת הירדן מי שעוד אוחד ברעיון שתי המדינות רוצה בעצם להכפיל את הבעיה פי מאה. לתת לערבים מדינה נוספת, סמוכה ללב מדינת ישראל - מבאר שבע ועד עפולה, דרך השפלה וגוש דן זו ממש התאבדות.

הנגזרת של התיישבות ישראלית היא נוכחותם של צה"ל וכוחות הביטחון שלא מאפשרים לתנאים כמו בעזה להתפתח. עיניכם הרואות. נכון לכתיבת שורות אלה, וכך נראה שיימשך, ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ההפגנות האלימות אינן מתפשטות. בוודאי ביחס לרצועת עזה הקטנטנה.

המצב הזה בקרב ערביי יהודה, שומרון ובקעת הירדן הוא תוצר של הכלכלה והפעילות הכלכלית המשותפת באזור. שכנינו רואים את המציאות לנגד עיניהם, הם רואים את מה שקורה בעזה ולא רוצים להגיע למצב כזה. על פי כמה הערכות זו הסיבה שהם נורא נזהרים ולא מחממים את הגזרה. הם יודעים שבסופו של יום זה יפגע בהם כמו בומרנג.

ואולי זה הדבר הטוב היחיד שיצא מההתפרעויות של השבוע האחרון. כולנו לומדים מה קורה כשאין התיישבות ונוכחות צבאית, וכיצד ההנהגה והאוכלוסייה הערבית מתנהגת כאשר יש לה אוטונומיה עצמאית ושליטה צבאית עצמאית. הרי כפי שזה נראה שם בזעיר אנפין, כך יכול לקרות חס וחלילה ביהודה ושומרון, קרוב מאוד לכפר סבא ותל אביב.

בשם כל אזרחי ישראל אנו מחזקים את ידי לוחמי צה"ל וכוחות הביטחון ומודים להם על הביטחון שהם מעניקים לנו ולמדינת ישראל.

ואולי זה הדבר הטוב היחיד שיצא מההתפרעויות של השבוע האחרון. כולנו לומדים מה קורה כשאין התיישבות ונוכחות צבאית, וכיצד ההנהגה והאוכלוסייה הערבית מתנהגת כאשר יש לה אוטונומיה עצמאית ושליטה צבאית עצמאית. הרי כפי שזה נראה שם בזעיר אנפין, כך יכול לקרות חס וחלילה ביהודה ושומרון, קרוב מאוד לכפר סבא ותל אביב.

"חדשות" (יוני 92): "נסיגה ישראלית לא תיטיב את מצב העזתים, היא תחמיר אותם. אז, מחוסרי עבודה מורעבים, הם יסתגנו לישראל. כמו שכבר קרה בעבר, לפני 67... וברגע שצה"ל יסתלק משם כמו מלבנון, בעיית הסכינאות בבת-ים תהיה כסף קטן מול הצרות של נחל-עוז, כיסופים ופתחת שלום. אם היום יש לנו בעיה לטפל בגורמים הפח"עיים המקומיים, תארו לכם איזו בעיה תהיה לעשות את זה אחרי שנצא משם מרצוננו הרע, וכזכור, עד 67' עזה הדאיגה אותנו מבחינה ביטחונית פי כמה מקלקיליה".

הסיבה למהומות האלה ברורה לכולם - איפה שאין התיישבות ישראלית במרחב ערבי שיש לו גבול

"המשך שהותנו בתוך רצועת עזה, אבטחת המתיישבים, היישובים וצירי התנועה אליהם, הם נטל ביטחוני המרתק כוחות צבא ומשאבים רבים במערך הגנתי פגיע. מבחינה צבאית עדיף לפעול מבחוץ. ההתנתקות תאפשר הערכות לפעילות צבאית נכונה כנגד טרור וירי קסאמים ככל שנדרש. ההתנתקות תשפר את יכולת הפעולה של כוחות הביטחון ותעניק לה לגיטימיות". את המילים האלה כתב אנשי "המועצה לשלום וביטחון" ערב הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון תחת הכותרת "ההתנתקות חשובה לביטחון הלאומי".

אנחנו עדיין מחכים לנתינת הלגיטימציה לפעול בעזה מבחוץ. השבוע הוכיחו תושבי עזה בניצוח החמאס כי הם מסוגלים להכל. הצעדות לעבר הגדר שנמשכות כבר כמעט שישה שבועות הגיעו השבוע לשיא כשביום שני הגיעו רבבות מחבלים לגבול של רצועת עזה עם ישראל וניסו לפרוץ אותה. צה"ל הגן על גבולה המערבי של מדינת ישראל ועל היישובים הישראליים שנמצאים בקרבתו. עד לכתיבת שורות נהרגו כ-60 מחבלי חמאס בסמוך לגבול.

אותם מחבלים אשר נמנים על ההתקהלויות בגבול הרצועה לא רק מאיימים לפרוץ את הגבול עם ישראל. דובר צה"ל פרסם כי ביום שני סוכל פיגוע בשעות הצהריים על גדר המערכת בצפון הרצועה. כוח מגולן סיכל חדירה של שמונה מחבלי חמאס לשטח הארץ אחרי חילופי אש בנקודה. בחומרים שמופצים ברשתות החברתיות קוראים צעירים עזתים לחצות את הגדר ולרוץ לקיבוצים סמוכי הגדר עם סכינים וחברות. הם לא מפגינים תמימים - הם מחבלים לכל דבר ועניין.

חגי סגל חזה את זה לפני יותר משני עשורים ומחצה, עוד טרם הסכמי אוסלו והגירוש, בעיתון

הרמב"ן לפרשת אמור עומד על כך כי רק בשני חגים נאמר "בעצם היום הזה" - יום הכיפורים וחג השבועות, ללמדנו שעיצומו של יום גורם. שני הימים הללו ניתנה בהם תורה לישראל בפעם הראשונה ובפעם השנייה. שני ימים אלו נתגדלו מכל השנה כולה מכיוון שבהם זכתה כל האנושות והעולם על ידי עם ישראל לתוספת רוממות והגבהה אלוהית. מעתה שנחשפנו לאוצר הגדול שזכינו לו ביום זה אין לנו אלא לשאוף לזכות בו כמה שיותר וכל כמה שאנו יכולים.

את מתיקות התורה חש צמא גדול כאשר נבצר ממנו מללמוד תורה והוא מרגיש כאילו הוא במדבר. אכן, אין מים אלא תורה. הגמרא בפסחים מספרת על רב יוסף שהיה עיור והיה אומר כי בלא אותו יום (מתן תורה) שגרם (התעלות והתרוממות לבני האדם) כמה יוסף היו נשאים בשוק, מבאר רש"י שם, שיום מתן תורה הוא היסוד לכל רוממות הרוח של בני ישראל ואם חלילה לא היינו זוכים לכך, היינו נותרים בשיפלותנו ודלותנו החומרית ללא כל זוהר החיים. בזכות יום זה, אומר רב יוסף, נתגדלתי ונתרוממתי ולא נשארתי יוסף שמוכר בבסטה בשוק.

תורה לעם ישראל. בו החליף הקב"ה את אלפיים שנות התווה שעברו על העולם והחלו אלפיים שנות תורה. היום בו ירד האור הזה לעולם הוא לא אחר מאשר חג השבועות. זה היום בו עמדנו כולנו כדברי הרמב"ם תחת הר סיני ושמענו את קול אלוהים מדבר אלינו. בו החדיר בעצמיותנו ובנשמתנו את הקשר לתורתו באופן שבלעדיה אין לנו חיים. במדבר הקשה שבו הלכו בני ישראל שלושה ימים ולא מצאו מים, נתן להם הקב"ה מים שאינם אלא התורה. כך היה במרה, לפי מדרש חז"ל, וכך הוא גם במעמד הר סיני לו ציפו שלושה ימים. כל יהודי שטעם אי פעם

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

איך שלא תחברו, כרמי שילה

יישוב
דתי לאומי
בצמיחה

צמודי קרקע חד
משפחתיים אחרונים
ביהודה ושומרון

עשרות
זוגות צעירים
כבר רכשו

מדד 2/18 | כולל אגרת מבני ציבור

החל מ -

1,163,000 ₪

הראל: 052-5665993

50 ד' 15 ד' 30 ד' 55 ד'
ירושלים יאכל שילה איל
מרכז מידע 1-800-260-240
אמנה www.amana.co.il

אזור אגל ערבה מפר למסע טיור שווארצ

מבט פנורמי על אלעזר

// מראיין: נדב פרנקל

פרנסה

היינו מושב שיתופי שניסה, לפחות בהתחלה, להסתמך על ענפים לא חקלאיים. זה לא היה פשוט. הענפים העיקריים היו: מפעל אלקטרוניקה, מפעל כימי לצבע מאכל טבעי וכשר: לקחו ענבים מהיקב, והוציאו מהקליפות צבע מאכל אדום. מאוחר יותר המפעל עסק בבדיקות קרקע לחקלאיים ברחבי הארץ.

היה לנו גם מפעל מחשבים: ataD razalE gnissacorP. למחשב הגדול XAV שהיה במפעל היה חדר ענק עם מזגן, המזגן היחיד שהיה במושב באותה העת. חלק מחברי המושב עבדו במפעל, בתכנות ועיבוד נתונים. אגב, המפעל המשיך להתקיים גם לאחר פירוק המושב.

ענף נוסף, שהעסיק בעיקר את נשות המושב היה ייצור גובלנים (רקמה על קנוס כדי ליצור תמונה) בעבודת יד. אוטובוסים של תיירים היו מגיעים לכאן כדי לקנות את הגובלנים. הרחבנו את חנות המתנות ופתחנו קיוסק ולאחר מכן מסעדה. אלעזר היה המקום היחיד בין ירושלים לחברון שאיפשר לתיירים לעצור, לשתות ולאכול. בנוסף למסעדה, פתחנו גם חדרי אירוח. בהמשך, שלוש הישיבות שפועלות היום ברחבי גוש עציון התחילו את דרכן באלעזר: ישיבת שבות ישראל (הישיבה שייסדה את אפרת), הישיבה התיכונית נווה שמואל השוכנת היום באפרת וישיבת המבחר (מחניים) שצמודה היום למגדל עוז.

מושב שיתופי

כחברי המושב, עשינו הכול בעצמנו, והיינו מאוד גאים בזה. לא היו כאן שכירים, חברי המושב עבדו בכל הענפים. גם הטיפול בילדים הצעירים נעשה רק על ידינו. לאחר כמה שנים הבנו שבשביל לשרוד מבחינת כלכלית אנחנו חייבים גם לפתח ענפים חקלאיים. אז הקמנו לולים וכל החברים התגייסו בזמן המשלוחים של העופות, שהיו לרוב בלילות. זה עבד כך: היית מקבל כפפות, ושם את הרגל של התרנגול בין אצבעות היד ומעביר אותו לכלוב. היו לנו גם מטעים בוואדי אבו נופל, באזור שבין כביש אלון שבות-ראש צורים לעין אבו כלאב. חברי המושב עבדו קשה כדי להכין את האדמה והשטח: סיכלנו, גדרנו, חרשנו ונטענו את המטעים. כל הפיתוח שם הוא עבודה שלנו. צבאים שהסתובבו בשטח פגעו לנו במטעים, ודייל ברנבסקי, חבר מושב, הגה רעיון שאומץ אחר כך על ידי שאר היישובים בגוש, כדי להבריא את הצבאים מהמטעים - הוא תלה סבונים של "נקה 7" על העצים. באופן מפתיע הרעיון עבד. היו גם גיוסים של נשים במטע לצורך קטיפה ומיון. גם התגייסנו לפעמים בלילה למלא הזמנות למפעל "ריקמה", מפעל הגובלנים של המושב.

אחת החוויות הכי קשות בשבילי הייתה הווייתור על המטעים. כשהמושב היה בשנתו האחרונה (שנת תשמ"ח) לא היה לנו כסף, אבל הרגשנו שזו שנה שבה המטע יניב המון פרי. למי שעובד במטע במשך שנים יש יכולת לנבא דברים כאלו. המוסדות, שכבר התכוננו לפרק את אלעזר בגלל החובות, רצו להעביר את המטע ליישוב אחר, ואנחנו ביקשנו רק שיתנו לנו עוד שנה שבה העצים יתנו יבול מבורך ואולי אנחנו נצליח בזכות זה לצאת מהחובות. המוסדות סירבו, והעצים אכן נתנו יבול יפה, אבל בזמן הזה המטעים כבר עברו לקיבוץ מגדל עוז.

ילדים

אחד הדברים הכי עוצמתיים במושב היה החיים של הילדים. כשהיה לנו מפגש לציון ארבעים שנה למושב אלעזר, דווקא אנשי הדור השני שיתפו את זיכרונם כדי להגיד שהייתה להם ילדות נהדרת ומלאה. זה מה שרצינו לתת להם. היו להם חוגים, חינוך טוב, וכל מה שצריך. הייתה גם מערכת של עבודת ילדים, וכל גיל זכה לתרומה בצורה כזו או אחרת למושב. בשכבות גיל מסוימות הילדים היו קמים לפנות בוקר, ועוזרים בין השעות 4-7 במטע, ולאחר מכן היו מגיעים לבית הספר עם שקית דובדבנים. לקראת הסוף של המושב אחד הבנים שלי אמר: אני רוצה לעשות משלוח של עופות ולקחת אתו בשלוש בלילה ללול. הוא כנראה הרגיש שהוא יפסיד חוויה משמעותית אם המושב יתפרק והוא לא יעבוד בלול, למרות שהוא עדיין לא הגיע לגיל המתאים.

יחד

כשאתה חלק ממושב שיתופי אתה לא לבד. כשהיית לוקחת אנשים לסויר במושב הייתי אומרת: זה הגן שלנו, המקווה שלנו. לא השקעתי בבית שלי כי השקעתי במושב. המושב היה העתיד של הילדים שלי. כשהיישוב הפסיק להיות מושב שיתופי זה היה קשה לי מאוד. אמרתי: אם אנחנו לא ממשיכים להשקיע בדור הבא, מי ישקיע? היה עניין נוסף שהיה שונה בינו ובין שאר יישובי הגוש: היינו יישוב של עולים, ולרוב התושבים לא הייתה משפחה בארץ. המושב היה בשבילנו משפחה. עם המשפחות מהמושב שנשארו כאן עד היום אנחנו מרגישים עדיין כמו משפחה.

בית הנכנסת באלעזר

אוראל ספסל עוזר עוזר

פירוק

ההתארגנות הכלכלית של אנשי המושב הייתה לפי משפחות. כל משפחה קיבלה תקציב לפי גודל המשפחה וגיל הילדים, ולא לפי שום קריטריון אחר. עבדנו מאוד קשה, וכולם עבדו יחד, אבל מסתבר שלא הרווחנו מספיק כדי להתקיים. כאשר ארגון הקניות של המושבים קרס, אנחנו קרסנו כלכלית יחד איתו. אני זוכרת שהלכתי לגזבר לבקש כסף כדי לקנות סנדלים לבן שלי, ולא היה לו כסף. חזרתי הביתה וידעתי שלא אוכל להמשיך כך.

לא היה לנו מושג מה יהיה. זו הייתה תקופה קשה מאוד של חוסר ודאות. לא ידענו מה יישאר לנו, וחששנו שאולי יזרקו אותנו מהבית. אני לא זוכרת כמה זמן היינו במצב הזה. בשלב כלשהו פנינו לעורך דין כדי להבין את מצבנו וכדי שייצג אותנו. אפילו לא ידענו מהו מספר תעודת הזהות שלנו, כי אף פעם לא היינו צריכים להשתמש בו. לא היה לנו גם מושג לגבי כסף, המושב מימן הכול: קופת חולים, ביטוח, חינוך, אוכל, חשמל.

אנחנו היינו היישוב השיתופי הראשון בארץ שעבר הפרטה. כשעברנו את זה, לא הייתה מילה כזו: "הפרטה". אנחנו הפכנו לאב טיפוס לתהליך הזה. לא היה לנו שום קול בעיצוב העתיד שלנו, לאחר שהמוסדות לקחו את המושכות. לכן המכה של איבוד המטע שהזכרתי קודם הייתה כל כך קשה, זה היה פרי עמלינו והוא נקלח מאתנו.

המוסדות הגיעו להסדר כאשר התושבים יקבלו אחוז מסוים של הבית שבו הם גרו לפי שנות הוותק שלהם ביישוב, ועל השאר הם יצטרכו לקחת משכנתא. הסוכנות היהודית התחילה להביא לכאן משפחות מבחוץ. למרבה המזל, רוב המשפחות שהם בחרו היו משפחות שבהן לפחות אחד מבני הזוג היה עולה ותיק. כך גם המשפחות החדשות התחברו יפה עם הוותיקים. ואז התחיל כאן היישוב הקהילתי.

אי אפשר לעזוב את הגוש

לראובן הציעו להיות מנהל בית ספר שדה עפרה, ואני נסעתי באוטובוס לעפרה כדי לבחון את היישוב. נסעתי באוטובוס ובכיתי. הבנתי שאני לא יכולה לעזוב את הגוש. מה שיהיה יהיה. רוב מכריע של המשפחות נשאר כאן, אבל משפחות אחרות התחילו לעזוב. שתי משפחות עזבו לראש צורים, וכבר לפני פירוק המושב שתי משפחות עזבו את אלעזר והשתתפו בהקמת היישוב אפרת. בשלב מוקדם יותר שתי משפחות עברו לאלון שבות. כל פעם שמשפחה עזבה, גם לפני פירוק המושב וגם לאחר מכן, קיבלנו את זה באופן קשה. באופן מפתיע, לחלק מהמשפחות שעזבו יש היום ילדים באלעזר. עם רוב המשפחות שעזבו יש קשר עד היום.

עצמאות

הדבר הראשון שעשיתי כאשר פורק היישוב היה להתחיל לטייל בקורסים של אריה רוטנברג מבית ספר שדה כפר עציון. אמרו לנו להגיע בשעה 00:31 למתנ"ס הגוש, בלי הסבר על מה שהולך לקרות, ומאז אני משתתפת במשך שנים בקורסים שלו. כששאלו אותי מדוע לא התחלתי לטייל אתו קודם לכן, עניתי שהייתי במסגרת שיתופית, והזמן שלי לא ממש היה שלי. ישנן מספר משפחות שזכו שילדיהם ונכדיהם גרים היום באלעזר ואנחנו ביניהם. זו המחמאה הכי חיובית שיכולנו לקבל, שילדינו רוצים לגדל את ילדיהם במקום שהם גדלו בו.

אחת מדרכי המושב אלעזר

אוראל ספסל עוזר עוזר

בני עיר הלא-נודע

המתרחשים הוא גבוה ביותר. לא תמיד שמים לב לזה בתוך כל שגרת הימים והמולח, אולם המהפך שהתרחש בשלוש השנים האחרונות בכל הנוגע להר הבית - גדול ממילים.

בבוקר יום העצמאות השנה באנו יחד כל המשפחה לחגוג את הנס הגדול בהר הבית. אתנו באו עוד יהודים רבים ועצומים, ויחד חיכינו קצת בסככת הצל החדשה והמרווחת שהועמדה לטובת העולים. לא הוגבלנו לכמות יהודים בקבוצה הראשונה, ועלינו יחד כ-60 יהודים להר הבית בשירה ובשמחה רבה. אחריו עלינו עוד כמה קבוצות בסדר גודל דומה. בהר עשינו מה שמותר, אמרנו מה שאפשר, והכל תוך שיתוף פעולה עדין עם השוטרים המגנים והמפקחים כאחד. השוטרים צחקו עם התינוק בן השנה שישב בעגלה ושעשע אותם בפרצופים וקולות אופייניים. הצטלמנו בנחת. חשבנו את מחשבותינו על התפילות שאנחנו מעוניינים להתפלל במקום המיוחד הזה, כמו תמיד - מתוך תפיסה שאנחנו נציגים של עם ישראל בהר, כי עדיין לא כולם באים. היה שקט (ככה זה מאז שהוצאו הצועקים אל מחוץ לחוק). והייתה אווירת רוממות. כמובן שאין מה להשוות לאותה הסיטואציה ממש, 3 שנים קודם לכן.

שלי. כשהייתי ילדה התרגשתי מאוד מכל טיול לכותל המערבי, והגעתי לידי דמעות רק מהתפילה בו. השירות הלאומי בסמוך לעיר העתיקה, והשנים וההתבגרות בפני עצמן, עשו את שלהן. ההתרגשות לא נעלמה, אבל היא השתנתה ולבשה צורות אחרות. ועם ההתבגרות, הלמידה, וההבנה של תהליכים היסטוריים, ושל מוקד ומורכבות הסיפור שלנו כאן - גבר הרצון שלי לעלות להר הבית.

לפני כמעט ארבע שנים זכיתי להשתתף בקורס הראשון למדריכי הר הבית של ארגון 'כפות המנועול'. פתחנו במהלך ראשוני, להמשיך את פועלו של ר' יהודה גליק שנבצר ממנו אז לעלות להר, ולהעמיד בשערי ההר מדריכים לטובת הציבור שמגיע. להפחית במשהו את התחושה המאיימת שיש בעלייה להר הבית, את הלא-נודע שמונע מרבים להגיע על אף רצון שמפעם עמוק בלב. כמובן, עולים רבים ומסורים עוסקים בנושא כבר שנים רבות, אולם היה במהלך זה מעין פתח להגברת החשיפה של הציבור הרחב בלב. ולהנגשת העליות עבור כולם. תכני ההדרכה כללו הלכה, משנה, היסטוריה וארכיאולוגיה כאחד, במטרה לכלול את מירב ההיבטים של העלייה להר. מיום רבים עברו בשילוח מאז, וקצב התהליכים

ביום העצמאות האחרון עלינו כל המשפחה להר הבית.

זאת לא הייתה הפעם הראשונה. הפעם הראשונה הייתה ביום העצמאות לפני שלוש שנים. עליתי עם בתי, אז בת שנה. החוויה הייתה קשה. רציתי לעלות בחג, באווירה חגיגית עם עולים חוגגים נוספים. הצטיידתי בעגלה וגם במנשא למקרה הצורך.

העלייה להר התעכבה והתעכבה על ידי המשטרה ובינתיים המתנו בשמש, קבוצה קטנה של עולים, לאחר הבידוק הקפדני שנערך ליהודים. עד שעלינו לבסוף, הלכנו במסלול הקצר, בצדו המערבי של ההר בלבד, כאשר מקיפים אותנו עשרות מוסלמים בצעקות מפחידות לב. נאלצתי להעביר את התינוקת מהעגלה אל המנשא, כי הרגשתי מאוימת ממוסלמיות שצעקו עליי וצעדו מטרם ספורים ממני, ובינינו השוטרים. כאשר יצאתי בדמעות באותו בוקר יום העצמאות מהר הבית אל המשך חגיגות היום והמנגל, התחושה הייתה מאוד הפוכה לעצמאות וריבונות.

תחושה קשה של - לא רוצים אותנו פה, ואין עם מי לדבר.

כבר כמה שנים אני מנויה על משפחת העולים להר הבית, ובהדרגתיות הצטרפה גם המשפחה

מה יקרה

אירוע היובל באלון שבות / ז' בסיון 21 במאי

המועצה האזורית גוש עציון מזמינה אתכם לאירוע המרכזי לציון סיום חגיגות היובל ברחבת גבעה הצהובה באלון שבות. בשעה 20:00 הטקס המרכזי בהשתתפות יו"ר הכנסת יולי אדלשטיין וראש המועצה שלמה נאמן עם מופע מולטימדיה מרגש. בשעה 21:00 המופע המרכזי - רמי קליינשטיין ולהקתו. הכניסה חופשית. לפרטים: 02-9937999

שני | 21 במאי

כנס מחקרי חברון ויהודה בקריית ארבע / ז' בסיון 21 במאי

בפעם השמינית מדרשת חברון תקיים את כנס מחקרי חברון ויהודה בסימן "פיצוח תעלומות פתח המערה". בין הדוברים בכנס: ד"ר גרשון בר כוכבא, נעם ארנון, ד"ר ראובן גפני, ד"ר רבקה ירמייאש ועוד. הנכס יתקיים באודיטוריום ישיבת תיכונית "אור מנחם" החל מהשעה 9:00. מחיר: 80 ₪. לפרטים והרשמה: 02-9961311

פסטיבל הדובדבן בעיר יתיר / י"א בסיון 25 במאי

חיותם לו כל השנה והנה הוא הגיע - פסטיבל דובדבן בעיר, והפעם עם מיקום חדש: מטעי מושב מעון. חגיגה עסיסית ומתוקה לכל המשפחה הכוללת קטיפ עצימי, דוכני מזון ותוצרת מקומית, ביקור בסוסיא הקדומה, הפנינג ומופעים לכל המשפחה. הרשמה מראש חובה בכתובת: tickchak.co.il/1777

צפוף לכם הבית בית גדול למשפחה גדולה.

יום פתוח
ביקור!

למשפרי
דיוור
במרכז

שישי | י"א בסיוון
25.5.18

הנחה מיוחדת
30,000 ₪
לדירת 7 חדרים

תמיד חלמתם לגור בבית צמוד קרקע משלכם במרכז הארץ? עכשיו זה אפשרי ומשתלם. הפרויקט ביקר מזמין אתכם להתרשם מהבתים החדשים שלנו ביישוב שיש בו הכל: גנים, מכולת, קופת חולים, מגרשי כדורגל ותנועת נוער. והכל - מרחק נסיעה קצר ממרכזי העבודה בפתח תקווה, ראש העין ותל אביב.

yakir1.co.il

בואו להתרשם! לפרטים ותאום אתי 050-5382852

יקיר
בית משפחה. קרילה.

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

במצע קמ"ט ארכיאולוגיה של המנהל האזרחי חפירות ארכיאולוגיות באתר, אשר חושפות 3,000 שנות היסטוריה.

מכירים את בנימין בשבוע שעבר נערך חידון ארץ בנימין ה-8 במסגרת תכנית "ארץ בנימין" בבתי הספר במועצה האזורית מטה בנימין. תכנית החידון באה לחזק את זיקת הזהות ולהכניס גאווה בלב התלמידים לחבל הארץ ההיסטורי בו הם חיים. השנה, נערך החידון בנושא "פני הארץ הם פניך - השמות שמאחורי האתר". התלמידים סיירו במקומות רבים, בהם: הישוב גבעת הראל - ע"ש הראל בן-נון הי"ד, מצפה אלחי - ע"ש אלחי טהרלב הי"ד, נוה אח" - ע"ש אלעד, חיה ויוסי סלומון הי"ד ועוד אתרים לזכר נופלים מקרב בני בנימין. כלת חידון ארץ בנימין לשנת תשע"ח היא **שרה בראל** ממבוא חורון. במקום השני זכה **צוריה חזן** ממצפה יריחו ובמקום השלישי זכה **אבינועם שקלאר** מעפרה ⁵.

דסק חו"ל של מועצת יש"ע, שמעו סקירה על שינוי מגמת הסיקור של מפעל ההתיישבות ועל הפעולות לעצירת "דמוניזציה למתיישבים". במפגש במועצת אפרת השתתפו גם אנשי דסק חו"ל של המועצה - **אלי פיאפש ואבי היימן**.

מקדמים חדשנות בכנס "סל המדע" שהתקיים בשבוע שעבר הוענקה למועצה אזורית הר חברון תעודת הוקרה על פעילותה לקידום החדשנות ברשות ³ "סל המדע" הוא פרויקט של משרד המדע מסייע לרשויות המקומיות להנגיש לציבור הרחב את נושאי המדע והטכנולוגיה. במהלך הכנס חולקו תעודות למועצות שמוכילות קידמה מדעית וטכנולוגית. התעודה הוענקה למועצה על פועלה לקידום חדשנות, הטמעת מערכות טכנולוגיות, קיום קייטנות רובוטיקה, קייטנות מדעים בקיץ וימי שיא לילדים ולתושבים. ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי** אמר באירוע: "אני חולם על היום שבו כל ילד, איש ואישה יוכלו למצות את יכולותיהם ולשפר את איכות חייהם בהר הטוב שלנו. לשם כך אנו במועצה נפעל להביא עד אליהם את מיטב הכלים הטכנולוגיים והחדשניים שיעשירו אותם וייעלו את איכות השירות עבורם".

עולים לשמואל כחלק מהילולת שמואל הנביא, הגיעו השבוע כ-45,000 מתפללים לאתר שמואל הנביא הנמצא באחריות המנהל האזרחי. המנהל האזרחי השקיע השנה מעל למיליון שקלים בתפעול האתר ולקידום פרויקטים שונים, ביניהם שיפוץ המדרגות, הקמת שירותים חדשים והסדרת כביש הגישה לאתר. מדי שנה, מגיעים לאתר נבי שמואל עשרות אלפי מתפללים לחגוג את הילולת שמואל הנביא שנעשית בתיאום מלא מול המשטרה והצבא על מנת לאבטח את המבקרים באתר ⁴. אתר שמואל הנביא הינו מבין האתרים החשובים ביותר באזור יהודה ושומרון. בשנים האחרונות

דרך לשגרירות באירוע של מועצת יש"ע בשיתוף עם יקב פסגות שנערך השבוע בביתם של **סימון וחנה פאליק** התאספו כ-200 בכירים אמריקאים וישראלים כדי להצדיע להתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. הקבוצה כללה בכירים בבית הלבן, מושל פלורידה **ריק סקוט**, השרים **זאב אלקין ואורי אריאל**, סגנית השר **ציפי חוטובלי**, ח"כ **שולי מועלם**, ח"כ **מוטי יוגב**, יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**, ראש דסק חו"ל של מועצת יש"ע **עודד רביבי**, **יאיר נתניהו**, ראשי הרשויות מיהודה ושומרון **יוחאי דמרי**, **אסף מינצר**, **שלמה נאמן**, **בני כשריאל**, **אלי שביד**, **מלאכי לוינגר** ותומכים רבים מישראל ומארה"ב. באירוע, שהתקיים על מנת לחגוג את היום ההיסטורי של העברת השגרירות האמריקאית לירושלים, אמר מושל פלורידה **ריק סקוט**: "זהו יום היסטורי ... אני רוצה להודות לנשיא טראמפ על העברת השגרירות, ולכנס על כך שאתם עומדים על מה שאתם מאמינים בו" ¹. יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** אמר: "כמי שמייצג את תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן, אני מצטרף לכל אזרחי ישראל אשר חוגגים את הרגע ההיסטורי הזה. הנשיא טראמפ עושה את המעשים הנכונים, גם בנוגע לירושלים וגם בנושא האירני, ואנו רוצים להביע דרככם את הערכתנו העמוקה".

דוברים בגוש ביום חמישי שעבר התקיים סיור של פורום דוברי הרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן במועצת יש"ע באזור גוש עציון. הסיור החל בשכונת נתיב האבות, שם שמעו הדוברים הסבר נרחב על מה שעומד להתרחש ועל הנסיבות מראש מטה נתיב האבות **מתן יחזקאלי** ואף סיירו בבתי השכונה. כמו כן, ביקרו בבית הברכה - מתחם כנסייתי נוצרי שנרכש על ידי יהודים ושמעו את סיפור הרכישה שהתנהל בסודיות מפי גואל האדמות **אריה קינן** ². בהמשך, במועצה המקומית אפרת נפגשו עם ראש המועצה **עודד רביבי** המשמש גם כראש

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת וברכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il

הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן

תמונות: מירי צחי, שלי נוסקיס, כרמל הלפרין, יעל לובה, דוברות המנהל האזרחי, דוברות הר חברון **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** Lishka@myesha.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**

ביהודה ושומרון וחבל עזה
מועצת היישובים היהודיים

רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662

www.myesha.org.il